

מי שאחזו פרק שביעי גימין

סח.

1. ויאמר לו אבנר נטה לך על ימיןך או על שמאלך ואחזו לך אחד מהעגרים וקח לך את הלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריי: שמואל ב ב כא
2. כנסתי לי גם פסוק ויהב והגלת מלכים ותמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: קהלת ב ח
3. והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות התרוין כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו: מלכים א ו ז
4. לץ היין המה שבר וכל שנה בו לא יקבץ: משלי כ א
5. זנות ויין ותירוש יקח לבי: הושע ד יא

דאמר רב חסדא אוכמא בחיורא וחיורא באוכמא לקותא היא. פירוש טלחי שמור צעור לצן או טלחי לצן צעור שמור אין זה אלא מחמת נגע שהיה שם הקשה רבינו מס דבמזיר בריש פרק בית שמאי (דף לא): משמע דלא מיירי רב חסדא אלא צעור שמור צין שוריים לצנים שהשמור מגרע כולם ומתקלקל מקחם על ידו ופריך התם מממני דהתם דמשמע שהלצן גרוע ומסיק דרב חסדא איירי צמורא דקרמנאי דהתם שמור גרוע טפי ואורי"ת דתרי מיילי נינהו ומילתיה דהכא איירי בטלחי שמור צעור לצן ולצן צעור שמור והתם מיירי צעור שמור צין שוריים לצנים ומדע דכלל הספרים ישנים לא גרסינן התם צמילתיה דרב חסדא אלא אוכמא צמירא לקותא ותו לא וכן נראה דאי גרסינן תרומיהו כמו הכא ונפרש מד טלחי ומד לשור צין השוריים אס כן מאי פריך התם דמנא ליה דאוכמא צמירא קאי אשור צין השוריים נימא איכפא ולא יקשה כלום. רבינו מס: **א"בא** שמיר דאיירי משה לאבני אפוד. הכא משמע דלאבני אפוד צני שמיר וצפ"ק דקידושין (דף לא). גבי ענדל דלמא צן תמיה צקשו ממנו אצנים לאפוד וזה היה צבית שני מדקאמר לשנה נולדה לו פרה^א אדומה כו' דצבית ראשון לא עשו פרה כדאמר^ב עניה עשה עזרא ואס כן היה שמיר צבית שני ואין להקשות דצפ"ק צמירא דסוטה (דף מה). תנן משמטו נציאים הראשונים צטלו אורים ותומים ומשחרב צית המקדש צטל שמיר דהיינו צית המקדש שני מדנקט צית המקדש סתם והתם צגמרא נקט צית המקדש ראשון על מיילי אחריו ועוד מדלא ערביניהו צהדי אורים ותומים והוי ליה למימני משמטו נציאים הראשונים צטלו אורים ותומים והשמיר דמשמטו נציאים הראשונים היינו משחרב צית המקדש ראשון^א צטלו אורים ותומים ואריך לומר ששמרוהו מימני שלמה עד חורבן צית שני הקשה הי"ד אלמנן צמסכת ע"ז צפ" ר' ישמעאל (דף נב): גבי אבני מזבח ששקצום אנשי יון^ב ליתצריניהו אצנים שלמות אמר רחמנא ליעריניהו^א לא תניף עליהם צרול אמר רחמנא^א ולינסריניהו ע"י שמיר ואומר ר"י דע"י שמיר אין נעשין חלקות^א דחגירת צפורן פוסלת צמזמז^א והן סוגיא אמאי כמ"ד צסוטה (דף מה): דליצטריך שמיר לאבני צית המקדש והא דכתבי מגורכות צמגירה מוקי לה צלאני ציתו^א: **י"ד** אייתי שידה בו'. כי לא ראו לשאלו צאורים ותומים כשיכולין לשאלו על ידי דבר אחר:

ובתיב זנות ויין ותירוש יקח לבי על פי שזה הפסוק לא נכתב עדיין היו יודעין כמנ"ל ארור עושה מלאכת ה' אישתי רוח וגנא נחית אתא שרא ביה שושילתא סתמיה כי אתער הוה קא מיפרזל א"ל שמה דמרך עלך שמה דמרך עלך כי נקיט ליה ואתי מטא דיקלא חף ביה שרייה מטא לביתא שרייה מטא גבי כובא דההיא ארמלתא נפקא איחננא

איגניב לן כסא דכספא. שהיו רואים אותו כן כצודריה ורואין לצדוק מהו: אמרי ליה. לריש גלותא: דחיורא. צער בעלת שחין: מיכל אחלי וטעמי. טעמתי: חיורא לא עביד לן האידנא. לא שחטנו היום צהמה בעלת שחין: **דדוכסא.** צעור היו צדקין צמקום ריסתנא זו צקף הירך ותמלאנו צעור שהוא לצן: **דאמר רב חסדא חיורא באוכמא לקותא היא.** טלחי לצן צעור שמור לקותא היה שם צצצר ונהפך העור לצצן: **כרו ליה צירא.** חפרו גומץ שיפול צו: **ושדו ליה ליפסא.** השליכו מחללת על פי הצור כדי שלא יצין^א מושצו: **ליטי מר לינת.** לשכצ צמסכרו: **נחר ליה רב חסדא.** עשה לו סימן כמו נחרת סוסיו (ירמיה ס): **א"ל רב ששת** ליונקא פסוק לי פסוקיך: **נעס לך.** פסוק הוה צעשהאל: **הדר מינה.** חזור מעליה לימין או לשמאל: **צריכות.** לרחוץ צהן צזונן: **הכא סרגימו.** צצכל: **שידה ושידיסין.** שד זכר ושד נקבה: **שידתא.** שידה עגלה למרכבת נשים ושרים: **צי שיחין.** צמותו מקום: **מה היא.** מה דמותה ומה טיבה. וס אומרים שידה עגלה ראש כולן ואמנ איני יודע מאי היא: **היכי איעביד.** בלי כלי צרזל: **שמיר.** צריה מששת ימי צראשית ואין כל דבר קשה יכול לעמוד מפניו: **לאבני אפוד.** דלמיינן צמסכת סוטה (דף מה): אצנים הללו אין כותבין עליהם צדיו שנאמר פתחי חותם ואין מפרטין עליהם צאזמל שנאמר צמלואתם שלא יהו חסרות כלום אלא כותב עליהם צדיו ומראה להן שמיר מצחוץ והן צצקעות מאליהן: **צכשיניהו.** כפאס ציסורין לומר^א לו היכן הוא: **צכשיניהו.** לחץ לשון מכצש של צגדים (שבת דף קמא): **היכא איטיה.** אשמדאי שאוכל לצכשו: **צטורא פלן.** כרה צר פלני: **כריא ליה צירא.** כרה לו שם צור: **טינרא.** אצן: **וחסמיה צגושפנקיה.** צחותמו: **סייר** לגושפנקיה. צודקו שלא נגע אדם צו לצלות צורו: **וגצני דעמרא.** גיזות צמר: **וויקי דחמרא.** נודות יין: **צירא מספאי.** צמורד ההר למטה מצורו ולא אשמדאי: **ושפיניהו למיא.** כגון השופה יין^א לחמריה (צ"מ דף ס): **הריק מי צור העליון** לתוך התחתון דרך נקצ שנקצ צשפה צצין שמי הצורות ומתוך שהראשון קרקעיתו גבוהה מקרקעית התחתון נרוקו המים לתוכו מאליהן: **וספמיניהו.** לנקבים צצין זה לזה כדי שצשישים יין צעליון לא יוצו ממנו לתחתון: **וכרא צירא.** אחרונה מעילאי לצורו של אשמדאי: **ועמיניהו.** מילא אותן שמי צורות עפר כדי שלא יצין אשמדאי: **טמיניהו.** סתמן דמתרגמינן סתמוס פלשתיס (בראשית טו) טמנון פלישתי: **כי אסא.** אשמדאי: **סייריה** לגושפנקיה. ומלאו שלס: **לא סגי ליה.** לא יכול להתאפק: **רוס וגנא.** נשמכר ונרדס: **נחיס חסא.** צניהו מן האילן: **סממיה.** סגר השלשלת סביב צוארו שלא יוכל ראשו לצאת: **הוה קא מפרזל.** משתגע ומתעסק לנתקה הימנו: **דמרך.** הקצ"ה: **חף ציה.** נחמך צו: **ס' כוצא.** כריף קטן כמו כוצא דליידי^א: **דארמלא.** אלמנה הימה דרה צו: איחננא

(א) מיר לא. (ב) צ"ל ומי. רש"י, א ס"א דלא אישתא אמר כתיב ויין ישמח לבב אנוש, (ד) צדפ"ר סוכן, (ה) צ"ל מורכו, (ו) צדפ"ר לך, (ז) צ"ל לחציה, (ח) גבי מענית דף כב, (ט) [מענית דהסך ערך כהן סוכא וצוה עולה יפה פרש"י סוכא צריף קטן כמו סוכא דליידי מענית דף כב, (ט) [מענית כב, (י) נפרה פי"ג מ"ה, (יא) צמוס צ"י טספ, דהתם מילא משחך צימ"ק ראשון, (יב) נחלין יח, (יג) וע"ע מוס' זכמים מד ד"ה אצנים ומוס' חולין ית. ד"ה ונמה,

גליון הש"ס
תוס' ד"ה וכתוב וכו' גבי יואב. ע"ל דף ק"ה נה ע"ב וצמ"ש שם על הגליון:

מוסף תוספות
א. כי נסתפקו באותה עשייה משה כל ימי בית ראשון. מוס' פי"ג ט"ז ד"ה צקשו. ב. [דן] שבע פרות היו, הראשונה עשה משה. מוס' זכמים דף ד"ה אצנים. ג. וגזרום בית השמונאי, הריב עבדיו. מוס' חולין יח. ד"ה ונמה. ד. פי', לעשות בלא ציפיה. מוס' חולין יח. ד"ה ונמה. ה. וכיון שחיה שמיר בבית שני כדפרישתי, אמאי גזרום בית השמונאי מוס' סוכה מט. ד"ה שכל א. כי אם מבקע התאנה שלא תהא חסיה כלום, אבל אין עושה אותן שלמות שלא תחגור בהן צפורן. מוס' ע"ז ט"ז ד"ה צקשו. ו. דמיתתי קרא. מוס' הלא"ש.

ומתעסק לנתקה הימנו: דמרך. הקצ"ה: חף ציה. נחמך צו: ס' כוצא. כריף קטן כמו כוצא דליידי^א: דארמלא. אלמנה הימה דרה צו: איחננא